

V I Lenin

Allryska centrala exekutivkommitténs sammanträde den 1 (14) december 1917

1. Tal om konstituerande församlingen och om häktningarna av medlemmar av kadetpartiet (protokollsutdrag)

Om man tar Konstituerande församlingen utan samband med klasskampen, som gått så långt som till inbördeskrig, så känner vi tills vidare ingen institution, vilken på ett fullkomligare sätt ger uttryck åt folkets vilja. Men man får ej sväva omkring i fantasiens rike. Konstituerande församlingen är tvungen att arbeta under inbördeskrigets förhållanden. De borgerliga kaledinelementen har börjat inbördeskriget.

Efter försöket att dra ut på upproret i Moskva, efter Kerenskijs misslyckade försök att föra trupper mot Petrograd, efter de fruktlösa försöken att organisera de kontrarevolutionära överskikten av arméns officerskår gör de nu försöket att organisera ett uppror vid Don. Detta försök är hopplöst, emedan de arbetande kosackelementen är emot kaledinmännen.

Mot beskyllningen för förföljelserna mot kadetpartiet yttrade Lenin: Man kan inte skilja klasskampen från den politiska motståndaren. Då man säger, att kadetpartiet ej är någon stark grupp, så är det osanning. Kadetpartiets Centralkommitté är borgarklassens politiska stab. Kadeterna har uppsugit i sig alla besittande klasser; med dem har sammansmält element, som står till höger om kadeterna. Alla understödjer de kadetpartiet.

Man föreslår oss, att inkalla Konstituerande församlingen så som den var planerad. Nej, förlåt! Den var planerad mot folket. Vi genomförde omstörtningen för att ha garanti, att Konstituerande församlingen inte kommer att utnyttjas mot folket och att denna garanti skulle befinna sig i regeringens händer. I vårt dekret är det klart och otvetydigt sagt, när Konstituerande församlingen kommer att inkallas. Vi gav där ett exakt svar på denna fråga. Sluta upp med att försöka läsa i våra hjärtan, vi döljer ingenting. Vi sade, att så snart 400 personer anländer, öppnar vi församlingen. Det är inte vi, som bär skulden för att valen försiggick senare än de blivit fastställda. På några platser fastställde sovjeterna själva en senare tidpunkt för valen. Då valen skedde vid olika tidpunkter var det nödvändigt att fastställa antalet av de deputerade, som är nödvändiga för att man skall kunna öppna Konstituerande församlingen. Det gjordes ett försök att utnyttja den omständigheten, att antalet ej är fastställt i vallagen, till att inkalla Konstituerande församlingen oberoende av de deputerades antal. I vilket läge skulle en regering befinna sig, om den tillåte detta? Sovjetmakten gjorde rätt, då den fastställde hur många deputerade som måste vara närvarande för att Konstituerande församlingens inkallande skall anses vara riktigt. Sovjetmakten har gjort detta. Den, som inte är ense därmed, bör kritisera dekretet. Om vi får höra anspelningar och allmänna förmodanden i stället för kritik, så förkastar vi dem.

Då den revolutionära klassen för kamp mot de besittande klasserna, vilka gör motstånd, så måste den undertrycka detta motstånd; och vi kommer att undertrycka de besittande klassernas motstånd med samma medel, varmed de undertryckte proletariatet – några andra medel har ej upptäckts.

Ni säger, att man måste isolera bourgeoisin. Men kadeterna, som döljer sig bakom den formellt demokratiska parollen, parollen om Konstituerande församlingen – börjar i verkligheten inbördeskriget. De säger: "Vi vill både sitta i Konstituerande församlingen och på samma gång organisera inbördeskriget"; och därpå svarar ni med fraser om isolering.

Vi förföljer inte personer, som endast bryter mot formaliteterna, vi framför en direkt politisk anklagelse mot ett politiskt parti. Så gjorde även de franska revolutionärerna. Det är vårt svar till de bönder, som valde utan att veta vem de valde. Må folket veta, att Konstituerande församlingen inte sammanträder så, som Kerenskij ville det. Vi har infört rätten att återkalla de deputerade, och Konstituerande församlingen blir inte sådan, som bourgeoisin planerade den. Några dagar innan Konstituerande församlingens inkallande organiserar bourgeoisin inbördeskrig och ökar sabotaget för att förhindra vapenstillståndet. Vi låter inte lura oss av formella paroller. De vill sitta i Konstituerande församlingen och på samma gång organisera inbördeskrig. Må man verkligen undersöka vår anklagelse mot kadetpartiet, må man bevisa att kadetpartiet ej är staben för ett inbördeskrig, som är uppenbart hopplöst och dränker landet i blod ... Kamrat Steinberg har inte bemödat sig om att bevisa detta. Han har glömt allt, som klargjorts om kadeternas förbindelser med Kornilov: det var inte vi, utan Tjernov, vår politiska motståndare, som avslöjade denna förbindelse. Man föreslår oss att fånga in småtjuvarna. Vi kommer inte att skymma undan vår politiska anklagelse mot en hel klass' generalstab med jakt efter enskilda personer ...

Lenin uppehåller sig vidare vid invändningen, att bolsjevikerna även blivit förklarade för folkfiender. Man hotade oss med att man skulle förklara oss för folkfiender, men man gjorde det inte. Man torde inte göra det. Vi sade dem den gången: "Ja, om ni kan göra det, så försök bara. Försök säga folket att bolsjevikernas parti som parti, som riktning är en folkets fiende". De vågade inte göra det, de jagade enskilda personer och förtalade dem. Vi sade dem: ni kan inte förklara oss för folkfiender, ni har inte en skugga av principiella invändningar mot bolsjevikerna, ni kan endast sprida förtal. Vår anklagelse mot kadetpartiet gör slut på de småaktiga metoderna i den politiska kampen. Vi kommer att säga folket sanningen. Vi skall säga folket att dess intressen står högre än en demokratisk institutions intressen. Man får inte gå tillbaka till gamla fördomar, som underordnar folkets intressen under den formella demokratismen. Kadeterna ropar: "All makt åt Konstituerande församlingen", men i verkligheten menar de: "All makt åt Kaledin". Det måste man säga folket, och folket kommer att ge oss rätt.

Pravda nr 207, den 6 (19) december 1917

2. Inlägg i frågan om upprättandet av ett högsta folkhushållningsråd

Tidningsreferat

Lenin tar till orda för att försvara förslaget. Han påpekar att högsta folkhushållningsrådet inte får bli ett parlament utan måste vara ett lika stridbart organ för kamp mot kapitalisterna och godsägarna på det ekonomiska området som folkkommissariernas råd är inom politiken.

Tidningen *Novaja Zjizn* nr 192, den 3 (16) december 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 35, sid. 134